

ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

โดย
นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
รองเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันศุกร์ที่ 6 กรกฎาคม 2550

หัวข้อนำเสนอ

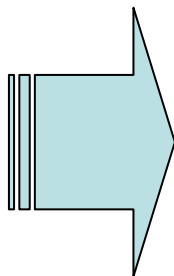
1. ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

2. สถานการณ์ความเข้มแข็งและเป็นธรรม

3. ประเด็นการพัฒนาและการขับเคลื่อนนโยบายฯ

ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย

องค์ประกอบของดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ร่วมกันในสังคมไทยปี 2549	
1. การมีสุขภาวะ	72.27%
2. ครอบครัวอบอุ่น	58.75 %
3. ชุมชนเข้มแข็ง	54.58 %
4. เศรษฐกิจ เข้มแข็งและ เป็นธรรม	67.82 %
5. สภาพแวดล้อม และระบบนิเวศ สมดุล	66.36 %
6. สังคม ประชาธิปไตยที่มี ธรรมาภิบาล	61.17 %
ภาพรวมดัชนีชี้วัด ความอยู่เย็นเป็นสุข ร่วมกันในสังคมไทย	64.04 %

เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม			การ เปลี่ยนแปลง ในช่วงปี 2544 - 2549
องค์ประกอบ	ปี 2544	ปี 2549	
การมีสัมมาชีพ	48.86%	62.86%	↑
เศรษฐกิจ เข้มแข็ง	69.22%	71.71%	↑
ความเป็นธรรม ทางเศรษฐกิจ	50.88%	63.73%	↑

หมายเหตุ

ระดับดีมาก = 90 - 100%

ระดับดี = 80.0 - 89.9%

ระดับปานกลาง = 70.0 - 79.0%

ระดับต้องปรับปรุง = 60.0 - 69.9%

ที่มา: สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา ศสช.

แนวทางภายใต้ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

กระจายผลประโยชน์การพัฒนาอย่างเป็นธรรม

- ☐ ส่งเสริมการแข่งขันการประกอบธุรกิจอย่างเสรีและเป็นธรรม กระจายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ภูมิภาค
- ☐ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการระบบการเงินฐานราก
- ☐ ดำเนินนโยบายการคลังเพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้

ยุทธศาสตร์ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ให้สมดุลและยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิต

- ☐ ปรับโครงสร้างภาคเกษตร/อุตสาหกรรม/บริการ
- ☐ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต

สร้างภูมิคุ้มกัน ระบบเศรษฐกิจ

- ☐ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
- ☐ ส่งเสริมการออม
- ☐ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายพลังงาน

กรอบแนวคิดการสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จากฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ

- ★ **ระบบเศรษฐกิจที่สามารถเจริญเติบโตต่อเนื่องอย่างมีเสถียรภาพ มีความสมดุลและมั่นคงทั้งภาคเศรษฐกิจภายในประเทศและภาคเศรษฐกิจระหว่างประเทศ**
- ★ **ระบบเศรษฐกิจที่มีความเข้มแข็งควรมีรากฐานมาจากการพึ่งตนเองในภาคการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ**
- ★ **การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศยังคงจำเป็น เนื่องจาก:**
 - ❑ **ดึงดูดเทคโนโลยี เงินทุน และเครือข่ายตลาดของ MNCs ในการสนับสนุนการพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อสร้างฐานการผลิตที่สามารถแข่งขันได้**
 - ❑ **เน้นการให้การส่งเสริมการลงทุนเป็นคลัสเตอร์ ตาม Value Chain & Supply Chain**

กรอบแนวคิดการสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

★ ความเท่าเทียมและความเสมอภาคในมิติ **โอกาสของการเข้าถึง** ทรัพยากรการผลิต การบริโภคสินค้าและบริการทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ตลอดจนการมี **กฎหมาย** กฎ ระเบียบและข้อบังคับที่ **ไม่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง** เป็นการเฉพาะ รวมทั้ง **การมีกระบวนการ** และ **กลไก** ของภาครัฐ ภาคเอกชนที่อำนวยความสะดวก และ **ประสานผลประโยชน์ของเศรษฐกิจโดยรวม**

★ ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ พิจารณาใน 3 ระดับ:

- ❑ ระดับบุคคล: โอกาสของบุคคลด้านการศึกษา/เรียนรู้ สุขอนามัย และทักษะความชำนาญ การสร้างช่องทางเข้าถึงปัจจัยการผลิตหลัก และการมีทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการ
- ❑ ระดับกิจการ/ธุรกิจ: ส่งเสริมความเท่าเทียมและเสมอภาคในการเข้าถึงบริการของภาครัฐ ในการเสริมสร้างความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และใช้หลักธรรมาภิบาล
- ❑ ระดับสถาบันและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ: การมีกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับ รวมทั้งกระบวนการและกลไกที่จะช่วยสร้างโอกาสและบรรยากาศการลงทุน การดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน

กรอบแนวคิดการสร้างความเข้มแข็งและเป็นธรรม **ของระบบเศรษฐกิจไทยจากฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ**

โดยสรุป ระบบเศรษฐกิจที่มีความเข้มแข็งและเป็นธรรม หมายถึง "ระบบเศรษฐกิจที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์โลก มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายผลประโยชน์ของการพัฒนาอย่างเป็นธรรม" ดังนั้น ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจในกรอบการประเมินสังคม อยู่เย็นเป็นสุข จึงมี 3 องค์ประกอบสำคัญที่ต้องพิจารณา คือ

**การมีสัมมาชีพ เศรษฐกิจที่เข้มแข็ง และความเป็นธรรม
ทางเศรษฐกิจ**

หัวข้อนำเสนอ

1. ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ
2. สถานการณ์ความเข้มแข็งและเป็นธรรม
3. ประเด็นการพัฒนาและการขับเคลื่อนนโยบายฯ

เป้าหมายสำคัญ

การสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งเพื่อ
เสริมสร้างระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและเป็นธรรม

โครงสร้างด้านการผลิต:
ฐานการผลิตที่
หลากหลายช่วยลด
ความรุนแรงในช่วงขาลง
ของวัฏจักรเศรษฐกิจได้
แต่ มีปัญหาด้านความ
เหลื่อมล้ำในการพัฒนา
และประสิทธิภาพการ
ผลิตระหว่างสาขาการ
ผลิตต่างๆ โดยภาค
เกษตรล้าหลังสุดทั้งด้าน
แรงงาน ทน เทคโนโลยี

โครงสร้างด้านรายจ่าย:
การส่งออกเป็นกลไก
หลักในการขับเคลื่อน
เศรษฐกิจ แต่
ระบบเศรษฐกิจไทย
โดยรวมยังขึ้นกับ
ภาคอุตสาหกรรมการ
ส่งออกซึ่งพึ่งพิงปัจจัย
การผลิตนำเข้าและตลาด
ต่างประเทศ ทำให้มี
ความเสี่ยงที่จะขาด
ดุลการค้าได้ง่ายในภาวะ
ที่ราคาวัตถุดิบสูงขึ้น

โครงสร้างด้านรายได้:
สัดส่วนการถือครอง
รายได้กระจุกในกลุ่มคน
ส่วนน้อย
ความไม่สมดุลระหว่าง
ผลตอบแทนของ
ผู้ประกอบการผลิตและ
แรงงาน ความไม่สมดุล
ของการจ้างงานกับขนาด
ของเศรษฐกิจในแต่ละ
สาขาการผลิต ความ
แตกต่างของคุณภาพ
แรงงาน

เป้าหมายคือ ฐานเศรษฐกิจในประเทศมีความสมดุลกับภาคเศรษฐกิจระหว่างประเทศมากขึ้น
โดยพัฒนาคุณภาพแรงงาน พัฒนาภาคเกษตรและบริการ มีกลไกในการสร้างและกระจายรายได้

การวิเคราะห์โครงสร้างด้านการผลิต

โครงสร้าง สาขาการผลิต

- ❑ สัดส่วนการผลิตในภาคเกษตรแนวโน้มนำลดลงโดย สัดส่วนโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ เปลี่ยนแปลงจาก 3:2:5 ในปี 2508 เป็น 1:5:4 ปี 2548
- ❑ พึ่งพาภาคอุตสาหกรรมและภาคต่างประเทศสูง มีความอ่อนไหวต่อภาวะผันผวนของเศรษฐกิจโลก โดย อัตราส่วนการใช้วัตถุดิบนำเข้าต่อวัตถุดิบในประเทศของภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นจากอัตราส่วน 1:3 ในแผนฯ ฉบับที่ 3 เป็น 1:1 ในแผนฯ ฉบับที่ 8

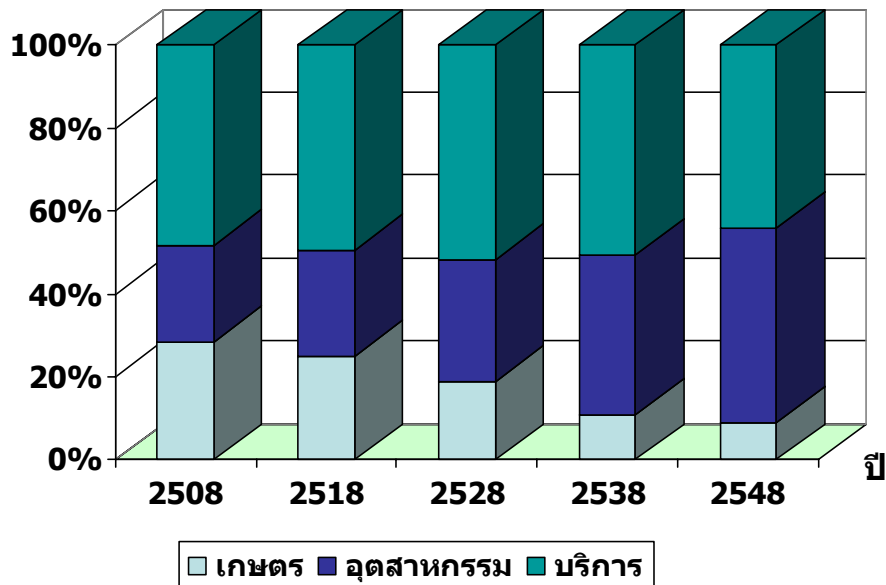
โครงสร้าง ปัจจัยการผลิต และประสิทธิภาพ การใช้ปัจจัยการผลิต

- ❑ ใช้ปัจจัยทุนและแรงงานเป็นหลัก ในขณะที่การเพิ่มมูลค่าของสินค้าบริการจากการใช้เทคโนโลยีองค์ความรู้และนวัตกรรมมีจำกัด โดย อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงปี 2525-2549 เป็นร้อยละ 5.99 ต่อปี มีที่มาจากปัจจัยทุนร้อยละ 77.29 แรงงานร้อยละ 9.85 ส่วนผลิตภาพการผลิตรวมร้อยละ 11.18

SMEs และ วิสาหกิจชุมชน

- ❑ จำนวนธุรกิจ SMEs คิดเป็นร้อยละ 99 ของธุรกิจวิสาหกิจทั้งหมด แต่มูลค่าผลผลิตเป็นสัดส่วนน้อย โดยในปี 2549 มีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์และบริการของ SMEs เป็นร้อยละ 38.9 ของ GDP ในขณะที่วิสาหกิจขนาดใหญ่มีจำนวนน้อยกว่าแต่มีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์และบริการเฉลี่ยร้อยละ 45.4 ต่อปี (ปี 2545-2548)

โครงสร้างการผลิต

- ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มความสำคัญ
- พึ่งพาการนำเข้าเพิ่มขึ้น

รายการ	วัตถุดิบนำเข้า:วัตถุดิบในประเทศ		Import contents	
	แผ่นฯ 3	แผ่นฯ 8	แผ่นฯ 3	แผ่นฯ 8
การผลิต				
- เกษตรกรรม	1:9	1:5	1.65	8.35
- อุตสาหกรรม	1:3	1:1	15.26	32.84
- บริการ	1:16	1:11	1.53	2.91
การบริโภค ครัวเรือน	1:22	1:6	2.24	14.64
การลงทุนใน สินค้าทุน	1:3	1:2	2.72	34.42

การวิเคราะห์โครงสร้างด้านรายจ่าย

การส่งออก

- ❑ สัดส่วนการส่งออกอยู่ในระดับสูง ทำให้ภาวะเศรษฐกิจไทยขึ้นกับภาวะเศรษฐกิจโลก การส่งออกกระจุกตัวในสินค้าในสินค้าสำคัญไม่กี่รายการ (แผงวงจรไฟฟ้า คอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ และรถยนต์ คิดเป็น ร้อยละ 20-30 ของการส่งออกรวม แต่มีการนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วนสูงถึงร้อยละ 51.64 ในปี 2543)

การลงทุนและการบริโภค

- ❑ ฟุ้งฟิงสินค้านำเข้าในสัดส่วนที่สูงขึ้น โดยเฉพาะฟุ้งพาทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากขาดแคลนเงินออมและการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งไม่ก้าวหน้า โดยอัตราส่วนการฟุ้งพาการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าเท่าตัวจาก 1:22 ในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 เป็น 1:6 ในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8

การวิเคราะห์โครงสร้างด้านรายได้และความเสมอภาค

ความไม่เสมอภาคในการจัดสรรผลตอบแทน

- ❑ ค่าตอบแทนแรงงานภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรมีความแตกต่างกันสูง ภาคเกษตรซึ่งมีแรงงาน 40 % ของทั้งหมด มีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ประชาชาติเพียง 9 % ในขณะที่แรงงานนอกภาคเกษตร 60 % มีส่วนในการสร้างรายได้ฯ ถึง 91 %
- ❑ ผลตอบแทน (ค่าจ้าง) นอกภาคเกษตรต่ำกว่าของนอกภาคเกษตรมาก โดยผลตอบแทนนอกเกษตรสูงกว่าถึง 17 เท่า

ความไม่เสมอภาคในการจัดสรรรายได้

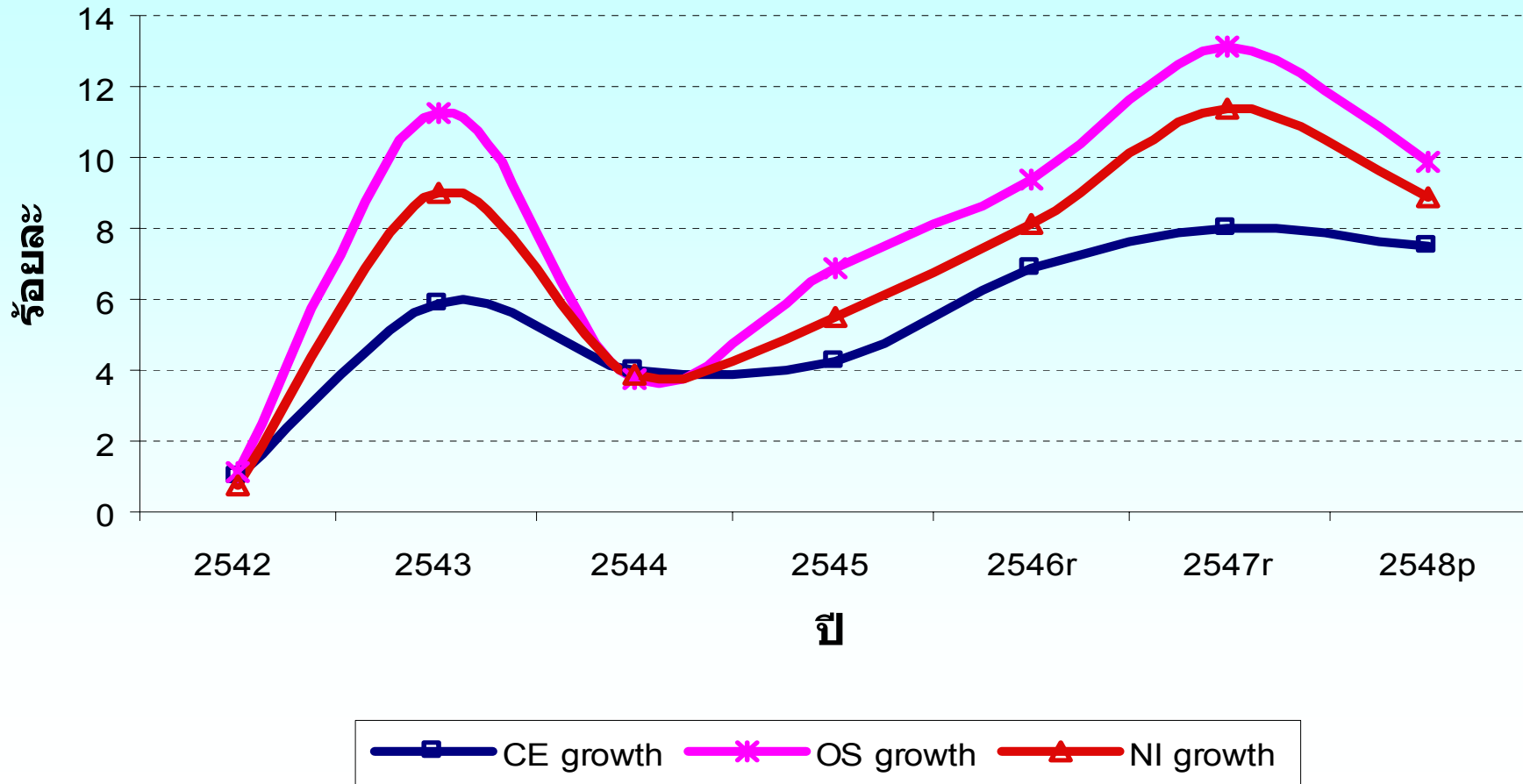
- ❑ รายได้พึงจ่ายใช้สอยที่แท้จริงของภาคธุรกิจมีความมั่นคงกว่ารายได้ครัวเรือน แต่มีความอ่อนไหวและผันผวนระยะสั้น
- ❑ อัตราส่วนของเงินออมระหว่างภาคธุรกิจกับครัวเรือนในปัจจุบันคือ 1:1 จากเดิมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 มีอัตราส่วน 1:9

โอกาสทางเลือกการบริโภคกับการลงทุน

- ❑ อัตราส่วนการลงทุนต่อการบริโภคลดลงเป็น 1:3 (รายได้ประชาชาติ 2548p) ซึ่งการลงทุนในประเทศไทยมีประสิทธิภาพต่ำลงโดยเงินทุน 1 หน่วยก่อให้เกิดการบริโภคน้อยลงกว่าเดิม
- ❑ ผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ผู้ผลิตหันไปผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคแทนการผลิตสินค้าทุน เนื่องจากผลตอบแทนดีกว่า ส่งผลบวกให้กับผู้บริโภคมีทางเลือกเพิ่มขึ้น

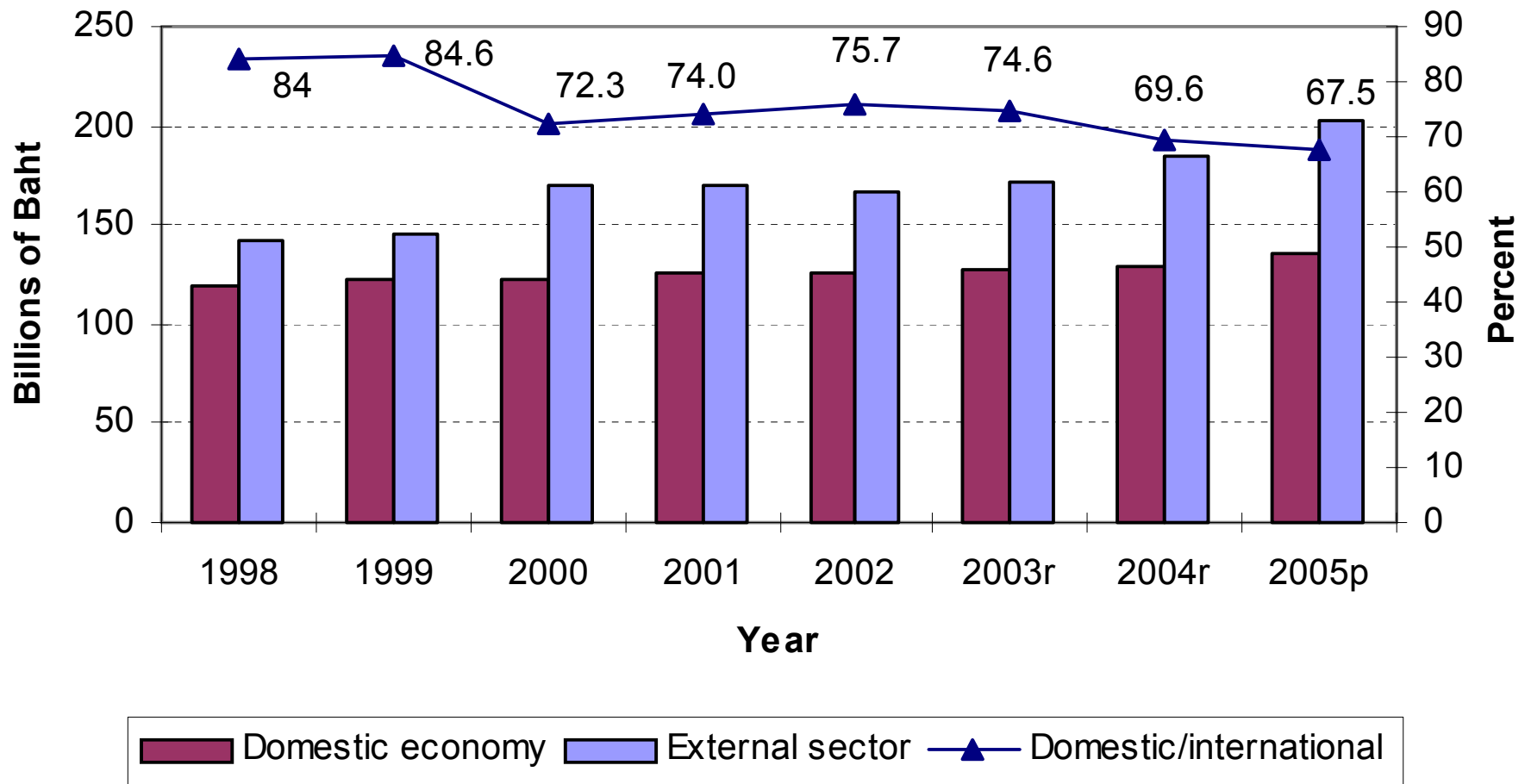
ผลตอบแทนปัจจัยการผลิต

อัตราส่วนผลตอบแทนแรงงานต่อผู้ประกอบการในปี 2542-2548 มีค่าเฉลี่ยประมาณ 1:3 โดยผลตอบแทนผู้ประกอบการเพิ่มในอัตราที่สูงกว่าในภาวะเศรษฐกิจขยายตัว แต่อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนแรงงานมีความผันผวนน้อยกว่า

สถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศ

เป้าหมายในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10: การเพิ่มสัดส่วนของฐานเศรษฐกิจภายในประเทศต่อภาคเศรษฐกิจต่างประเทศจากร้อยละ 71 ในปัจจุบัน เป็นร้อยละ 75 ภายในปี 2554

ความยากจนพื้นฐาน

	2537	2539	2541	2543	2545	2547	2549
เส้นความยากจน (บาท/คน/เดือน)	838	953	1,130	1,135	1,190	1,242	1,386
สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย (ร้อยละ)	18.98	14.75	17.46	20.98	14.93	11.16	9.55
จำนวนคนจน (ล้านคน)	10.7	8.5	10.2	12.6	9.1	7.0	6.1
ช่องว่างรายจ่าย (กลุ่ม 20%สุดท้าย/กลุ่ม 20% แรก) (เท่า)	8.36	8.21	7.40	8.09	7.72	8.00	7.90
ช่องว่างรายจ่าย (กลุ่ม 20%ที่ 3/กลุ่ม 20% แรก) (เท่า)	2.23	2.23	2.18	2.22	2.22	2.26	2.31
สัมประสิทธิ์จีนิ ของรายจ่ายเพื่อ การอุปโภค บริโภค	0.438	0.431	0.409	0.428	0.418	0.425	0.418
ประชากรทั่วประเทศ (ล้านคน)	56.6	57.6	58.7	59.9	61.2	62.9	63.4

ที่มา: สำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการกระจายรายได้ สศช.

- ความยากจนของประเทศไทยลดลงอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2543 ในปี 2549 เนื่องจากการดำเนินนโยบายของรัฐให้ความสำคัญเรื่องการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถแก่เศรษฐกิจฐานรากอย่างต่อเนื่อง
- ในปี 2549 จำนวนคนจนเหลือ 6.1 ล้านคน โดยเป็นคนจนในเขตชนบทจำนวน 5.4 ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาอยู่ในภาคเหนือ
- สัดส่วนคนจนลดลงจากร้อยละ 20.98 ของประชากรทั้งหมดในปี 2543 เหลือเพียงร้อยละ 9.55 ในปี 2549
- ช่องว่างความยากจนระหว่างปี 2537-2549 เห็นได้ว่า รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่มรายจ่ายระดับกลางมากกว่าประมาณ 2 เท่าของรายจ่ายเฉลี่ยของกลุ่มรายจ่ายน้อยสุด และมีแนวโน้มมากขึ้นทั้งในเขตชนบท เขตเมือง และทั่วประเทศ (หมายเหตุ สะท้อนถึงความเป็นไปได้ในการยกระดับความเป็นอยู่จากกลุ่มที่ต่ำสุดขึ้นมาสู่ระดับกลาง)

ภาพรวมรายได้และรายจ่าย ในระดับครัวเรือน

	2544	2545	2546	2547	2548	2549
สัดส่วนของครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	57.57	58.29	58.30	58.30	57.25	56.2
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน(บาท)*	2,978	3,356	3,372	3,867	4,331	4,80
รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน(บาท)	2,253	2,441	2,406	2,746	3,187	3,86
สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้สิน (%)	-	62.4	-	66.4	-	64.
หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท)	-	82,485	-	104,571	-	181,01
เงินออมเฉลี่ยต่อครัวเรือน	15,760	11,995	13,591	17,106	18,492	n/

ที่มา: ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สศช.

- กรุงเทพฯ นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ มีทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายและหนี้สินสูงกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 28,135 บาทต่อคน (ทั่วราชอาณาจักรเท่ากับ 14,963 บาท) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 21,716 บาทต่อคน (ทั่วราชอาณาจักรเท่ากับ 12,297 บาท) และหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 155,622 บาทต่อคน (ทั่วราชอาณาจักรเท่ากับ 104,571 บาท)
- ในขณะที่ค่าใช้จ่ายต่อรายได้ก็มีสัดส่วนต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 77.2 ภาคใต้จะมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้สูงสุดคือร้อยละ 89.1 ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้เฉลี่ย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และหนี้สินเฉลี่ยต่ำที่สุด

การมีสัมมาชีพ

- ❑ อัตราการว่างงานลดลง แต่ยังคงมีปัญหาระดับหรือทำงานไม่เต็มศักยภาพ
- ❑ การทำงานนอกระบบมีมากขึ้น แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในสาขาเกษตรซึ่งใช้เทคโนโลยีระดับต่ำ ประสิทธิภาพต่ำ มีการสร้างผลผลิตและมูลค่าส่วนเพิ่มน้อย
- ❑ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังไม่ครบถ้วนตามกฎหมายแรงงาน
- ❑ ความปลอดภัยในการทำงานดีขึ้น

การมีงานทำ

- ❑ อัตราการว่างงานลดลงต่อเนื่อง ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 2.0 และในไตรมาสแรกปี 2550 มีอัตราว่างงานลดลงเหลือเพียงร้อยละ 1.6
- ❑ ปัญหาระดับหรือทำงานไม่เต็มศักยภาพ เพราะโครงสร้างการจ้างงานเน้นที่แรงงานระดับปฏิบัติการ มากกว่าการจ้างงานระดับสูง/หรือในงานที่ใช้ความเชี่ยวชาญ
- ❑ มีปัญหาแรงงานนอกระบบ ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร รองลงมาคือ แรงงานอิสระในเมือง

การมีรายได้ที่เพียงพอ

- ❑ ครีวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นแต่เพิ่มขึ้นช้ากว่ารายจ่ายที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากรายจ่ายสินค้าฟุ่มเฟือย ความยากจนและการออมต่ำ
- ❑ สัดส่วนเงินออมเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำประมาณ 7.5 %ของรายได้

การมีหลักประกันความมั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน

- ❑ แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดหลักประกัน ด้านการคุ้มครองแรงงานมีจำนวนคนงานผู้ประกันตนเพียง 8.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 23.8 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด
- ❑ แรงงานนอกระบบไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายแรงงาน
- ❑ ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ปัจจัยสนับสนุน: โครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ

- ❑ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานฯ ของภาครัฐเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ในปี 2550 มีการลงทุน 686,719 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2549 คิดเป็นร้อยละ 10 และสัดส่วนการลงทุนต่อการจัดเก็บรายได้เพิ่มจาก ร้อยละ 39 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 48 ในปี 2550
- ❑ ภาครัฐได้ให้ความสำคัญในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น ไฟฟ้า ประปา ขนส่ง สื่อสารและที่อยู่อาศัย

การขนส่ง	❑ พึ่งพาขนส่งทางถนนเป็นหลักทั้งการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าภายในประเทศ ❑ โครงข่ายรถไฟยังคงเป็นทางเดียว เป็นข้อจำกัดต่อการขนส่งทางราง ❑ ดันทุนการขนส่งสูง และสัดส่วนการใช้พลังงานสูงถึงร้อยละ 40
การสื่อสาร	❑ ในภาพรวมโครงข่ายสื่อสารมีความมั่นคงในการให้บริการและสามารถตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น ❑ แต่อย่างไรก็ตาม การให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานยังคงหนาแน่นในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล
พลังงาน	❑ ระบบการให้บริการระบบไฟฟ้ามีแนวโน้มครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางขึ้นและมีคุณภาพการให้บริการดีขึ้น ❑ ประเทศไทยยังมีปริมาณก๊าซธรรมชาติซึ่งสามารถใช้ในการผลิตไฟฟ้าของประเทศ ปริมาณสำรองคาดว่าจะใช้ได้ไปอีกกว่า 20 ปี
สาธารณูปการ	❑ ระบบประปายังไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเนื่องจากมีปัญหาด้านแหล่งน้ำต้นทุนในการผลิต และต้นทุนการสร้างโครงข่ายระบบท่อส่งน้ำในพื้นที่ชนบทมีต้นทุนสูง

ปัจจัยสนับสนุน: กฎหมาย กฎ ระเบียบและ ข้อบังคับทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

ประเทศไทยมีกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับ ที่สร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนที่เป็นธรรมเป็นจำนวนมาก และมีการปรับปรุงเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ตัวอย่างของกฎหมายสำคัญที่สร้างความเป็นธรรมและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ อาทิ

ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520	☐ สร้างเข้มแข็งในแง่การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และการพัฒนาแรงงาน
ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542	☐ เพื่อให้เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการระหว่างรายเล็กและรายใหญ่ รวมทั้งป้องกันการมีอำนาจเหนือตลาด แต่ไม่ได้ครอบคลุมไปถึงรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภค
ร.บ.กำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ. .	☐ เพื่อจัดระบบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งทุกประเภททุกขนาดให้อยู่ร่วมกันได้ ภายใต้การแข่งขันที่เป็นธรรม (อยู่ในระหว่างการปรับแก้ไขตามมติ ครม. 27 มีค. 2550)
ร.บ.ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม พ.ศ.. 2543	☐ เพื่อพัฒนา SMEs ให้เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ
ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. 2533 ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ. 2537	☐ เพื่อคุ้มครองแรงงานด้านค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ผลตอบแทนด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพความปลอดภัยในการทำงาน และกองทุนเลี้ยงชีพการออมหลังเกษียณ
ร.บ.การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ ดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535	☐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และสร้างความชัดเจน โปร่งใสและเป็นธรรม ส่งผลให้เอกชนมีความเชื่อมั่น ในการดำเนินการร่วมกับรัฐมากขึ้น

โครงสร้างเศรษฐกิจไทย

โครงสร้าง การผลิตและ เสถียรภาพของ ระบบเศรษฐกิจ

- ❑ อุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตนำ ทำให้พึ่งพิงภาคต่างประเทศ
- ❑ การผลิตในประเทศยังขาดความสมดุลและไม่มีเชื่อมโยงกันในทิศทางที่จะสร้างพลังให้กัน
- ❑ ไม่มีเสถียรภาพด้านการผลิตและราคา ขึ้นกับตลาดโลกสูง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าขั้นพื้นฐาน

โครงสร้างด้าน การ ใช้จ่าย

- ❑ การบริโภคและการลงทุนภายในประเทศมีพึ่งพาต่างประเทศสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ❑ แนวโน้มการลงทุนในประเทศไทยมีประสิทธิภาพต่ำลง

ประสิทธิภาพ การผลิตรวม และผลิตภาพ การผลิต

- ❑ มีการใช้ปัจจัยทุนและแรงงานอย่างเข้มข้นแต่มีการใช้เทคโนโลยี องค์กรความรู้/นวัตกรรมอย่างจำกัด

SMEs และ วิสาหกิจชุมชน

- ❑ การกระจายสถานประกอบของ SMEs กระจุกตัวเฉพาะศูนย์กลางในภูมิภาค
- ❑ SMEs และวิสาหกิจชุมชนมีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ศักยภาพแรงงาน ผลิตภาพแรงงาน และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐ
- ❑ ภาคการผลิตต่อการจ้างงานมีแนวโน้มลดลง

สรุปสถานการณ์ด้านความเข้มแข็งและเป็นธรรม

โครงสร้างรายได้และความเสมอภาค

- ❑ ความไม่สมดุลระหว่างผลตอบแทนของผู้ประกอบการ
- ❑ แรงงานในภาคเกษตรมีส่วนร่วมในการสร้าง GDP ต่ำ
- ❑ มีความไม่เสมอภาคในการจัดสรรเงินออมและโอกาสการออมระหว่างภาคธุรกิจกับภาคครัวเรือน

การมีสัมมาชีพ

- ❑ แรงงานในภาคเกษตรทั้งในและนอกระบบมีรายได้ค่อนข้างต่ำและไม่แน่นอน
- ❑ การคุ้มครองจากรัฐเป็นไปอย่างเฉพาะกิจและเป็นมาตรการระยะสั้น

ปัจจัยสนับสนุน

- ❑ ขยายเขตการให้บริการ โดยเฉพาะด้านสาธารณสุข
- ❑ ดันทุนการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และพลังงานสูง
- ❑ การจัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในกทม.และจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในภูมิภาคเท่านั้น
- ❑ กฎระเบียบ ขอบบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้า การลงทุน ของไทย มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศมากกว่าการส่งเสริมให้มีการแข่งขัน
- ❑ การปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจ ใช้ระยะเวลานาน
- ❑ การคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่มีประสิทธิภาพ

หัวข้อนำเสนอ

1. ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ
2. สถานการณ์ความเข้มแข็งและเป็นธรรม
3. ประเด็นการพัฒนาและการขับเคลื่อนนโยบายฯ

อยู่เย็นเป็นสุข		ประเด็นการวิเคราะห์	แนวทางการพัฒนา
เข้มแข็ง	Productivity	□ การขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและสาขาการผลิต มีที่มาจากการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างเข้มข้น แต่มีการใช้เทคโนโลยีฯ อย่างจำกัด □ ดันทุนแรงงานเพิ่มขึ้นโดยไม่สอดคล้องกับผลิตภาพฯ	□ การปรับโครงสร้างการเศรษฐกิจ □ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
	การพึ่งตนเอง	□ พลังงาน: 80% พึ่งพาต่างประเทศ □ เทคโนโลยี/ สินค้าทุนและนวัตกรรม □ วัตถุดิบ/การนำเข้า □ Domestic economy/external sector: 71-75	
เป็นธรรม	รายได้	□ GINI coefficient/Theil coefficient	□ การพัฒนาพื้นที่ □ การเสริมสร้างการแข่งขันที่เป็นธรรม □ การคุ้มครองผู้บริโภค
	อาชีพ	□ เกษตร/นอกเกษตร	
	ภูมิภาค	□ ระดับการพัฒนาพื้นที่	
	การกระจายทุน เศรษฐกิจและสังคม	□ ผลตอบแทนแรงงาน/เจ้าของทุน □ SMEs/ธุรกิจใหญ่ □ ที่ดิน, เงินออม	
ไม่มาชีพ	มีงานทำ	□ อาชีพไม่สุจริต □ สัดส่วนแรงงานนอกระบบ □ ปัญหาหนี้และความยากจน □ หลักประกันทางสังคม: คุ้มครองแรงงาน	□ การพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง □ การคุ้มครองแรงงานนอกระบบ □ การสนับสนุนการออก
	มีรายได้พอเพียง		
	หลักประกันและความปลอดภัย		

แนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ความเข้มแข็ง

- ❑ การปรับโครงสร้างการเศรษฐกิจและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
 - ✓ แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพแห่งชาติ
 - ✓ แผนน้ำ
 - ✓ แผนโลจิสติกส์
 - ✓ แผนพลังงานทดแทน
 - ✓ แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา

ความเป็นธรรม

- ❑ การพัฒนาพื้นที่
 - ✓ SSB, EWEC, NSEC
- ❑ การเสริมสร้างการแข่งขันที่เป็นธรรม
 - ✓ Competition policy
 - ✓ การค้าปลีก ค้าส่ง
- ❑ การคุ้มครองผู้บริโภค

การมีสัมมาชีพ

- ❑ การพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: การดำเนินการตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข
- ❑ การคุ้มครองแรงงานนอกระบบ
- ❑ การสนับสนุนการออม

//แผนแม่บทการเสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งชาติ

ประเด็นเชิงนโยบาย	❑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไทยเป็นผลมาจากการสะสมทุนอยู่ในระดับสูง ❑ ประสิทธิภาพการผลิตในภาคเกษตรยังต่ำทั้งผลิภาพการผลิตรวมและผลิตภาพแรงงาน ❑ ผลิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรมปรับตัวดีขึ้นภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจแต่ผลจากการเพิ่มมูลค่าของสินค้าจากฐานความรู้และการพัฒนานวัตกรรมรวมทั้งการสร้างตราสินค้ายังมีน้อย ❑ ผลิภาพการผลิตของไทยเพิ่มขึ้นช้ากว่าของประเทศจีนและอินเดีย
เป้าหมายแผนฯ 10 "ยกระดับศักยภาพ การผลิต (Potential GDP)"	❑ เพิ่มผลิตภาพแรงงานไม่ต่ำกว่า 3% ต่อปี ❑ เพิ่ม TFP ไม่ต่ำกว่า 3% ต่อปี
แนวทาง	❑ พัฒนาทักษะแรงงาน ❑ ยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม ❑ บริหารจัดการปัจจัยแวดล้อม ❑ สร้างจิตสำนึก

แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา

เป้าหมาย	❑ ร้อยละ 35 ของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตมีนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ❑ มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างธุรกิจ สถาบันการศึกษา การวิจัยและการเรียนการสอน ❑ อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยในด้านบุคลากรวิจัยและพัฒนา และสิทธิบัตรที่จัดโดย IMD อยู่ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าจุดกึ่งกลาง
ยุทธศาสตร์/ แนวทาง	<u>เพิ่มความสามารถทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิต</u> มีแนวทาง เช่น ❑ สร้างช่องทางความร่วมมือในการเข้าถึงมาตรการสนับสนุนภาคเอกชน (solution house) ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ❑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสถาบัน รวมทั้งกฎหมาย และแรงจูงใจเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ❑ พัฒนาระบบคุณภาพ
	<u>สร้างความเข้มแข็งของแหล่งผลิตความรู้</u> มีแนวทาง เช่น ❑ พัฒนาศูนย์เฉพาะทางให้เข้มแข็งและตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจ ❑ สร้างกลไกถ่ายทอดความรู้ระดับสูงระหว่างภาคการผลิตและสถาบันการ ❑ พัฒนาศูนย์ให้ตรงความต้องการของภาคการผลิตและบริการและส่งเสริมผู้เรียนที่มีทักษะในการประดิษฐ์คิดค้น
	<u>สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งผลิตความรู้และผู้ใช้ความรู้</u> มีแนวทาง เช่น ❑ จัดตั้งกลไกขับเคลื่อนแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา ❑ พัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมอุตสาหกรรมกลุ่มย่อย (Sub-sectoral Innovation Network SSIN)

การพัฒนาพื้นที่

ตัวอย่างปัญหา	❑ พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (โดยเฉพาะมาบตาพุด จ.ระยอง) มีปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษทางอากาศ จากการฟุ้งกระจายของสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง
การแก้ไขปัญหในระยะเร่งด่วน และแผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี	<u>แผนปฏิบัติการฯ 5 ปี</u> มีกรอบวงเงินงบประมาณ 3,565.62 ล้านบาท และ ในปี 2551 ได้พิจารณาจัดสรร 1,000 ล้านบาท โดยมี <u>5 มาตรการหลัก ในแผนปฏิบัติการฯ</u> ดังนี้ - การลดปริมาณการปล่อยทั้งมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ขยะ และกากของเสียอุตสาหกรรม - การบริหารจัดการมลพิษและติดตามตรวจสอบ และกำกับดูแล - การจัดการด้านสาธารณสุขและชีวอนามัย - การกำหนดการพัฒนาเชิงพื้นที่ไม่ให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย - การมีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหามลพิษ
การแก้ไขปัญหาระยะกลาง และระยะยาว	❑ การจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ระยะยาว ❑ การจัดตั้งกลไกบริหารจัดการ ประกอบด้วยอนุกรรมการ 3 ชุด ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ❑ การสร้างระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม โดยมีส่วนร่วมจาก รัฐ เอกชน ประชาชนและองค์กร ❑ ศึกษาเตรียมพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังของประเทศไทยในอนาคต

ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด

กรอบแนวคิดการ จัดทำยุทธศาสตร์ อยู่ดีมีสุขระดับ จังหวัด	เป็นยุทธศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมสะท้อนการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - ต้องการให้ประชาชนในพื้นที่ ครอบครัวและชุมชนสามารถปรับตัว ปรับวิธีคิด และพึ่งตนเองได้ โดยใช้ศักยภาพตนเอง - ให้ชุมชนช่วยเหลือเกื้อกูลกันทั้งภายในชุมชนและระหว่างชุมชน - ปรับปรุงบทบาทผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานภูมิภาค และความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาค ท้องถิ่น ชุมชน และภาคประชาสังคมเพื่อร่วมรับผิดชอบผู้ด้อยโอกาส/แก้ไขปัญหา สังคม
การดำเนินการ ขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ฯ	☐ รัฐบาลได้ติดตามความก้าวหน้าและเร่งรัดให้ทุกจังหวัดที่ไต่จบประมาณฯ เร่งดำเนินการ กระจายเม็ดเงินสู่ชนบท ☐ พัฒนาดัชนีชี้วัดผลการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมและสะท้อนการพัฒนาตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง (ดัชนีอยู่เย็นเป็นสุขในสังคมไทย - สศช.) โดยสอบถามจากมุมมอง ของชาวบ้านทั่วประเทศด้วย ☐ การขับเคลื่อนจะดำเนินการต่อเนื่อง โดย กระทรวงมหาดไทยจะจัดทำแผนและข้อเสนอ งบประมาณ ปี 2551 ซึ่งมีการกำหนดหลักเกณฑ์การเลือกโครงการตามผลการ ดำเนินงาน และมีการติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ เสนอต่ ครม. ต่อไป

ประเด็นเพื่อพิจารณา

1. ข้อคิดเห็นต่อดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย
2. ความเห็นต่อการวิเคราะห์สถานการณ์ความเข้มแข็งและเป็นธรรม
3. ความเห็นต่อแนวทางการพัฒนา

การอภิปรายและตอบข้อซักถาม

ขอขอบคุณ
www.nesdb.go.th

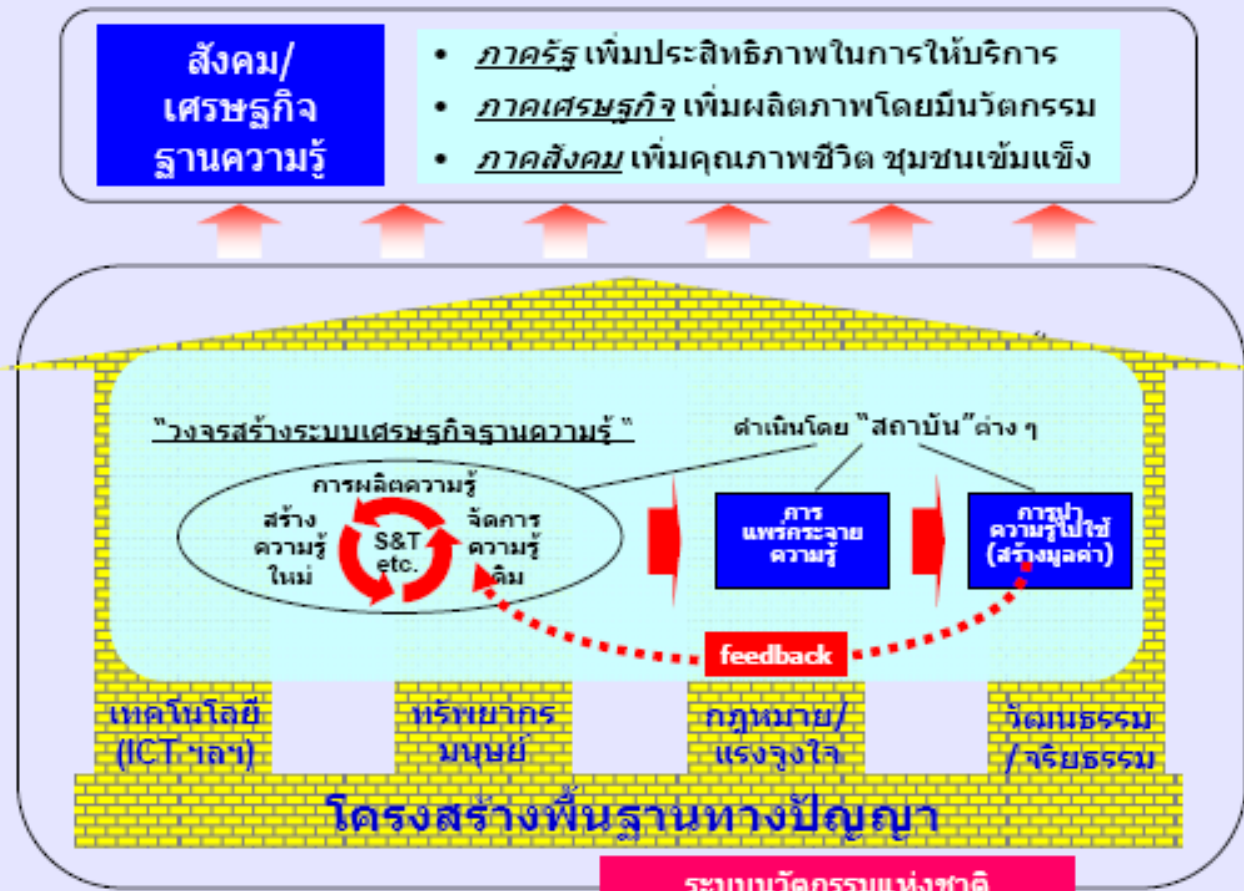
Back-up

แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและกระทรวงอุตสาหกรรมได้นำเสนอแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา
ตามนโยบายรัฐบาลเพื่อเร่งรัดให้มีการสร้างปัญญาในสังคม สนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง
สร้างความสามารถของประเทศอย่างยั่งยืน และสนับสนุนภาครัฐ/เอกชนสร้างนวัตกรรม

โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา

ในฐานะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยนำประเทศไปสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้

วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาประเทศ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

4 พันธกิจการพัฒนา

1

พัฒนาคน
ให้มีคุณภาพ
พร้อมคุณธรรม
รอบรู้อย่าง
เท่าเทียมกัน
ครอบครัวอบอุ่น
ชุมชนเข้มแข็ง
พึ่งตนเองได้

2

เสริมสร้าง
เศรษฐกิจให้มี
คุณภาพ
เสถียรภาพ
เป็นธรรม

3

ดำรงความ
หลากหลายทาง
ชีวภาพ
สร้างความมั่นคง
ของฐานทรัพยากร
ธรรมชาติและ
คุณภาพ
สิ่งแวดล้อม

4

พัฒนาระบบบริหาร
จัดการประเทศให้
เกิดธรรมาภิบาล
ภายใต้ระบอบ
ประชาธิปไตย
ที่มีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นพระประมุข

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

บนแนวทางของการสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ

ในแผนฯ 10 มีเป้าหมายสำคัญที่สะท้อนถึงทิศทางการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็งและเป็นธรรมมากขึ้น คือการสร้างสมดุลระหว่างภาคเศรษฐกิจภายในประเทศหรือฐานเศรษฐกิจภายในประเทศต่อภาคเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญอื่นๆ ดังนี้

- ❑ เพิ่มสัดส่วนภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรต่อขนาดของเศรษฐกิจทั้งระบบ จาก 12.4% ในปี 2548 เป็น 15% ในปี 2554 รวมทั้งการขยายฐานภาคบริการให้มีความหลากหลายมากขึ้น
- ❑ มีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์และบริการที่ผลิตและให้บริการโดย SMEs มีไม่ต่ำกว่า 40% ของผลิตภัณฑ์ในประเทศรวม จาก 39.4% ในปี 2548
- ❑ ลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือ 4% ภายในปี 2554 จาก 12.5% ในปี 2547
- ❑ ลดช่องว่างระหว่างรายได้ของกลุ่มต่าง ๆ โดยรายได้สูงสุด 20% แรกมีสัดส่วนไม่เกิน 10 เท่าของรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุด 20% ภายในปี 2554
- ❑ การพัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพให้มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 60% ของกำลังแรงงานทั้งหมด
- ❑ กำหนดเป้าหมายให้ความยืดหยุ่นของการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน 1:1 ในระยะของแผนฯ 10 และเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนเป็น 8%
- ❑ การส่งเสริมการออมและกำหนดเป้าหมายสัดส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่ 35%

การขับเคลื่อนนโยบาย มาตรการ แนวทาง และกลไกสำคัญ ในระยะต่อไป

ด้านความเข้มแข็ง	ด้านความเป็นธรรม	การมีส่วนร่วม
- เร่งบูรณาการแผนโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญากับแผนและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง - จัดตั้งกลไกบริหารจัดการและติดตามประเมินผลในภาพรวมของแผนโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพแห่งชาติ	เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลัก เชื่อมโยงแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ รวมทั้งกฎระเบียบทั้งในและต่างประเทศ	ดำเนินการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานและโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด
- จัดทำแผนแม่บทการบรรเทาอุทกภัยระยะกลางและระยะยาว - เร่งรัด ติดตามให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เกิดผลเป็นรูปธรรม	ผลักดันร่าง พรบ. ว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ... เพื่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการมาตรฐานแห่งชาติ	ปฏิรูประบบประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบ และพัฒนากองทุนการออมให้มีความครอบคลุมสำหรับแรงงานทั้งประเทศ
- เร่งผลักดันร่างกฎหมาย เช่น พรบ. การประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ... - ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง	เร่งปรับปรุงกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ และพัฒนาบุคลากรด้านกฎหมาย เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้า	จัดทำแผนพัฒนาคุณสมบัติควบคู่คุณภาพแรงงานอย่างเป็นระบบ